

નાશિર : મરકઝે તરબીયતે મુમેનીન, અલ-વિઝારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

મોહર્રમુલ હરામ - સફર મુઝફ્ફર ૧૪૪૭ / જૂન-જૂલાઈ ૨૦૨૫

હુબ્બ - મહબ્બત

આયતે કુરઆનીયહમાં ભલાઈ અને મહબ્બતની બયાની છે કે, જે સૂરતુલ બકરહમાં વારિદ છે. તેની માઅના અને મફહૂમ એ છે કે, “કઈ નૈકી-ભલાઈ તે નથી કે, તમે તમારા મૂંહને મશરિક કે મગરિબ તરફ વાલો યા ફિરાવો. માઅરેફત બગૈર તમે કઈ પણ અમલ કરો. પાકા ઈરાદા બગૈર તમે આમ-તેમ ફા-ફા મારો. બગૈર કોઈ નતીજા તમે કોશિશ કરા જ કરો. કોઈ પણ બહેતર દેખાતી ચીઝને તમે હુકમે ઇલાહી મુજબ છે, એમ માની બેસો. મગર નૈકી તો તે જ શખ્સની નૈકી છે, જે અલ્લાહતઆલાનું અને આબિરી દિનનું, અને ફરિશ્તાઓ-મલાઈકતનું, અને કિતાબ-ઇલાહી સહીફાઓનું, અને નબીઓ-રસૂલોનું ઇમાન લાવે. એમ યકીન રાખે કે, આ તમામ ચીઝો ગૈબની છે અને તે આ દુનિયાના લેહાઝથી કમ મગર આખેરતના લેહાઝથી ઝિયાદહ કરીબ છે, મઝબૂત છે અને અહમ છે. આ ઇમાનદાર શખ્સ પાસે જે વક્ત માલ આવે તો અલ્લાહતઆલાની મહબ્બત, ઇનાયત અને હિદાયતના સબબ એનું દિલ તે માલને બીજા હક્કદારોને આપવા તરફ માર્ગલ થઈ જાય છે.

ઝોયૂઆતે બુકા અને સાલે નૌ ની આમદ - હિ.૧૪૪૭

કારેઈન મુઅઝ્ઝેઝીનને હિ.૧૪૪૭ નું નવું સાલ મુબારક થાય. આકા મૌલા સૈયેદના સાહેબ (ત.ઉ.શ.) ની દોઆએ બાઅસરના સબબ અલ્લાહતઆલા મોહર્રમુલ હરામ મહીનાના પહેલા દસકા-અશરહ મુબારકહ માં હુસૈનીઓ-માતમદારો પર આહોઝારી અને અશકબારીની જન્નતી બારિશ વરસાવે છે. મૌ.ઇમામ હુસૈન (અ.સ.) ની આ બરકતના સબબ હમારી શહાઅત છે અને ઊંચા દરજત છે, જેની શરફ્યાબી અને ફઝલનવાઝી જમાઅતે અલવીયહના તમામ મુમેનીનને મુબારક થાય.

આ હક્કદારો કૌન છે કે, જે એના ઘણા જ કરીબ હોય છે. તેમાં કરાબતવાલાને-સગાવ્હાલાને, યતીમોને, મિસ્કીનોને, રાહગીર-મુસાફિરોને, સવાલ કરનાર-હાજિત પૈશ કરનાર સાઈલોને, કોઈ પણ તરહની હલાકીમાં ગિરફતાર લોગો જે પોતાની ગરદનોને આઝાદ કરવા ચાહતા હોય તેઓને, પોતાનો માલ આપી મદદ કરવા ચાહતો હોય છે. આ લોગોની તમામ હકીકતોથી વાકિફ એક જ સાહેબ હોય છે, જે ઇમાનદારોના રદ્દસ અને સરદાર હોય છે. હમારા દરમિયાન આ સાહેબ બીજા કોઈ નથી મગર ઇમામુઝ્ઝમાન (અ.સ.) ની મસ્નદે તેયેબીના સાહેબે હક્ક દાઈયુઝ્ઝમાન (ત.ઉ.શ.) છે જે બાખૂબી જાણે છે કે, ક્યા શખ્સને યતીમ, મિસ્કીન, સાઈલ યા કેદી કહેવાય.

જે ઇમાનદાર શખ્સ અલ્લાહ અને અલ્લાહના વલી પર યકીન રાખતો હશે એ પોતાના જાનો માલને ખૂબ સાચવશે, કેમકે એ જાણે છે કે, જાનો માલના માલિક અલ્લાહના વલી દાઈયુલ્લાહ છે. દાઈયુલ્લાહના નઝદીક કોઈ પણ ચીઝ ઝાયેઅ થાતી નથી. હરએક અમર વાસ્તે અજર યા ખેર અંજામ હોય જ છે. માલ-પૈસા તરફ મહબ્બત હર શખ્સને હોય છે. તેનાથી દુનિયાનો કારોબાર ચાલે છે. લેવડ-દેવડ યા નફા-નુકસાનનો ચક્કર ચાલે છે. ઇમાનદાર (બક્રીયહ પેજ નં. ૨ પર)

જે શખ્સ થોડા પર શુક નહીં કરે, એ ઝિયાદહ પર પણ નહીં કરે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

શખ્સ-મુમિન એના માલને યા તેનાથી હાસિલ થાતા ફાયદાને ફક્ત દુનિયા તક મહેદૂદ નથી સમજતો. એ જાણે છે કે, માલને સહી તૌરથી, સહી જગા પર, સહી નિયતથી, સહી વક્ત પર, સહી મિકદારમાં, સહી શખ્સ વાસ્તે જો એ ઈસ્તેમાલ કરશે, તો ઝરૂર એને એનો માલ દુનિયાની ઝિંદગી બાદ આખેરતમાં અજરો સવાબના તૌર પર એને કામ લાગશે.

પોતાના માલને કુરબાન કરવાની સાથે મુમિન પૂરા અકીદાથી નમાઝને અદા કરે છે, પાકીઝા રોઝી વાસ્તે ઝકાતને બરાબર અદા કરે છે. આ સાથે અહમમાં અહમ ચીઝ એ છે કે, દાઈયુલ્લાહની દોઆઓની બરકત સાથે નમાઝ-માલની અદાયેગી તો એ કરે જ છે, મગર જે અહદ-વાઅદો-વચન આપવામાં આવું હોય કે, તેને વફા કરવા વાસ્તેનો કૌલ એવો મજબૂત અને માઅકૂલ હોય છે કે, કોઈ પણ સૂરતે હાલમાં તેને નિભાવવા વાસ્તેની તૈયારી હોય તો જ એના વાસ્તે ઈમાનનો દાયરો મુકમ્મલ થાય છે. **ધકરાર(ઝબાન), ચકીન (દિલ) અને અમલ (હાથ), આ ત્રણે ચીઝો એક સાથે હોવી જોઈએ.** આ તરહથી ખુદને તૈયાર કરવું ખૂબ જ ભારી અમલ છે, પણ મુમિન વાસ્તે તે બિલકુલ આસાન કામ છે.

આ મજમૂનના ઈબ્નેદામાં કુરઆને કરીમની જે આયતે શરીફહની ઝિક્ક થઈ તેમાં મજીદ એમ બયાની છે કે, સબર કરવું મુમિનના અખ્લાક અને સીરતે હમીદહનો એક હિસ્સો છે. આમ હાલાતમાં સબર કરનાર વાસ્તે કોઈ ખુસૂસીયત નથી. મગર જો કોઈ શખ્સ તંગદસ્તીમાં, બદહાલીમાં, તકલીફમાં સબર કરે, તો એનો આ અમલ ખાસ કહેવાય છે. આ સબર એને ઔર તાકત બખ્શે છે. **કોઈ પણ હાલાત સામે એ ખંદા-પૈશાની સાથે ખુશદિલીથી, ઉમ્મીદે નેક સાથે અને અંજામે ખેર સાથે ઊભો રહે છે.** અમ્નો અમાન હોય કે ફસાદ-નાઈતેફાકીનો માહોલ હોય, હર ચીઝમાં એ તવક્કુલે ખુદાનો લિબાસે ઝર્જીન પહેરીને આગલ વધી જાય છે.

મુમેનીનની સિફત કઈ એક-બે નથી, પણ બેશુમાર છે. કુરઆને કરીમ તમામ સિફતોનો આઈનો છે. અલ્લાહતઆલા તેઓને ખૂબ મહબ્બત કરે છે કે, જેઓ ઈમાનની સિફતો પર પાર ઉતરા હોય. પૂરા કુરઆનમાં મુખ્તલિફ જગાઓ પર આ સિફતોની ઝિક્ક થયેલી છે. અલ્લાહતઆલાની નઝરમાં તેઓના દરજાત ખૂબ જ બરતર છે કે, જેઓએ આ સિફતોને સાચી સાબિત કરી બતાવી છે. આ તે લોગો છે કે જે “**સાદેફૂન**” છે, “**મુત્તફૂન**” છે.

આ ઝિક્ક બાદ હમં યહાં મુમેનીનની બે સિફત લઈશું કે, જેઓને અલ્લાહતઆલા ખૂબ ચાહે છે, મહબ્બત કરે છે. આ સિફત “**સાદેફૂન**” અને “**મુત્તફૂન**” ની છે. સચ્ચાઈ અને પરહેઝગારીના રસ્તા પર ચાલનાર મુમેનીન. હિ. ૬૧ માં, ૧૦ મી મોહરમના દિન, વક્તે અસ્ર, કરબલાએ મોઅલ્લાના મૈદાન પર હક્કના ઈમામ, મૌ.ઈમામ હુસૈન સૈયેદુશ્શોહદા (અ.સ.) જે સાદેફૂન અને મુત્તફૂનના સરદાર હતા, આપના સાથે તમામ લોગોએ કે જેને આપે રઝા ઈનાયત કીધી, તેઓ **સચ્ચાઈ અને પરહેઝગારીની બેનમૂન અને બેનઝીર મિસાલ કાદમ કરીને** હક્કની રાહમાં કુરબાન થઈ ગયા. અલ્લાહતઆલા અને તેના ઈમામની મહબ્બત-રઝામંદીમાં પોતાની જાનોને કુરબાન કરી દીધી.

કરબલાએ મોઅલ્લાના તમામ શોહદાએ કિરામ નૈકી-બલાઈમાં એક્કા હતા. તેઓની નઝર રાહે હક્ક પર જ હતી. તેઓનું અલ્લાહતઆલા પર ઈમાન-ચકીન બેઈન્તેહા હતું. મૌતને ગલે લગાવીને કુરબાન થઈને તેઓએ ફરિશ્તાઓની નૂરાની સૂરત ઈખ્તિયાર કીધી. યૌમે કેયામત જહાનના બીજા લોગો પર તેઓ આકા હુસૈનના યાવરો નાસિર બનીને બરતરો બાલા બની ગયા. વારિસે અંબિયા અને નાતિકે કિતાબુલ્લાહ આકા હુસૈનના હક્કના પરચમના સાયામાં જામે શહાદત પીને બાશિદગાને જન્મત બની ગયા. પોતાના ઘરવાલા અને માલો મતાઅને છોડીને (બકીયહ પેજ નં. ૭ પર)

અલ્લાહતઆલાના બંદાઓમાંથી ઘણા જ ઓછા શુક કરનાર છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ૧૨ મુબારક સુન્નતો

કિસ્ત - ૨૩

નબી સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની એન સુન્નતોમાંથી એક પાડોશીઓ વાસ્તે પણ છે. તે છે એમનો ખયાલ, ઈઝત, તઅલ્લુકાત, રહેમદિલી અને મોહબ્બત. આનાથી ઘરની બંદિશો અને હિદાયતના તકાઝા બરકરાર રહે છે. આ રિશ્તાઓ એતેમાદ અને ભરોસા પર ચાલે છે. જોવા જઈએ તો પાડોશીઓ નો રિશ્તો બીજા ખાનદાની રિશ્તેદારો કરતા ઝિયાદહ પાકો અને અહમ સાબિત થાય છે.

આ બાબમાં આગલા શુમારાઓમાં ઘણી નસીહતો આવી ગઈ છે. મૌલાના અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) આપના ફરઝંદોને બેસાડીને ફરમાવે છે કે,

અય મારા ફરઝંદો ! તંદુરસ્તી ઈન્સાન વાસ્તે એક એવો લિબાસ છે જે તમામ નેઅમતો કરતા ઝિયાદહ ખૂબસૂરત છે. **મનદુરસ્તી અને તંદુરસ્તી એકબીજા સાથે મુન્સલિક છે.** બેવેની દુરસ્તગીના સબબ ઈન્સાન ખુશ રહી શકે છે અને હર કસૌટીનો મુકાબલો કરી શકે છે. હર ચીઝ તેના વક્ત પર કરવી, તેના હક્ક મુજબ કરવી, ખુશી-ખુશી કરવી, જે જમીએ તે મુજબ મહેનત-મશકકત કરવી અને રિઝકને હાસિલ કરવામાં સબર અને તવક્કુલ રાખવો, આ તમામ ચીઝો તંદુરસ્તીની ચાવી છે. આ ચીઝોના મીઝાન-બેલેન્સમાં ગડબડી વાકેઅ થાય તો તન-મન બેવે મરીઝ થઈ જાય અને જો નાદુરસ્તગી આવી જાય, તો જે કામ ઝરૂરી હોય, લાઈક હોય તે છુટી જાય, **તો નારાઝગી અને મજબૂરીનો સામનો કરવો પડે.**

લેહાઝા, તંદુરસ્તીની ચાવી અલ્લાહતઆલાએ તેના એહકામાત અને તેના રસૂલે મકબૂલ નબી સાહેબના કલેમાતમાં મુકેલી છે. સો વાતની એક વાત એ છે કે, જો કોઈ મુમિન દીનો દુનિયાને તેની હેસીયત અને ઝરૂરીયત મુજબ કામમાં લેશે અને પોતાની ઝિંદગીના દીન-રાતમાં કોઈ બદખસલતને દાખિલ નહીં થાવા દે, તો ઝરૂર ! એ મુમિનને શિક્ષાનો બહેતરીન લિબાસ પહેરી લીધો એમ મનાશે.

અય મારા ફરઝંદો ! હિર્સ-લાલય એક બુરી ખસલત છે, જેનાથી હિર્સ કરનાર શખ્સ તેનો પીછો કરતા કરતા થાકી જાય છે. જેના વાસ્તે કોઈ મહેનતની ઝરૂર નથી, તેના પાછલ હિર્સ કરનાર ખૂબ મહેનત કરે છે. જો આ મહેનત પોતાની કોઈ ખરાબી યા એબ દૂર કરવામાં લગાવે તો એને ખૂબ જ મોટો ફાયદો થાય. અલ્લાહતઆલા સૂરતુલ બકરહમાં લાલયખોર લોગો વાસ્તે ફરમાવે છે કે, તમામ લોગો કરતા આપ તેઓને દુનિયામાં ઝિંદા રહેવા પર ઝિયાદહ લાલય કરનાર જોશો અને મુશ્કિતોને પણ કે તેઓમાંથી હરએક એમ ચાહે છે કે, તેઓ દુનિયામાં હઝાર સાલની ઉંમર હાસિલ કરે. આના પાછલનો સબબ એ છે કે, **આટલી મોટી ઉંમર મિલી જાય તો અઝાબે ઘલાહીથી બચી શકાય.** મગર આ તો એક ભ્રમ છે, બદગુમાની છે, કજફહેમી છે. જેટલી પણ મોટી ઉંમર હોય કોઈ પણ અલ્લાહતઆલાના ગઝબથી બચી શકતો નથી. અલ્લાહતઆલા તેઓના અમલને જોઈ છે.

આ આયત વાસ્તે ઝિક એવી છે કે, યહુદીઓ યા નસરાનીઓ કે એમના જેવા બીજા દુનિયાદારો, દુનિયામાં ઝિયાદહ સાલો તક ઝિંદા રહેવા વાસ્તે ઘણા જ હિર્સખોર, લાલયું, શૌકીન અને મજનૂન હતા. **હઝાર-હઝાર સાલ તક દુનિયામાં રહેવાની તમન્ના કરતા હતા.** જેથી તેનો મન ભરીને મજા, લુલ્ફ અને આરામ ઉઠાવી શકે. આ તેના વાસ્તે હતું કે, જો દુનિયામાં જ રહે તો અઝાબે આખેરતથી બચી શકાય. મગર આ ગુમાન હકીકતથી દૂર છે. ના મૌતને રોકી શકાશે, ના આખેરતના અઝાબથી આઝાદગી મિલી શકશે.

(બકીયહ પેજ નં. ૪ પર)

જે શખ્સ રોઝની મુખ્તસર નમાઝ નહીં પઢે, એ ઝિયાદહ નાફેલતની નમાઝ પણ નહીં પઢે.

(પેજ નં. ૩ નું બાકી)

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ચંદ અહાદીસ કે જે હિર્સ અને હિર્સ કરનાર વાસ્તે આપે ફરમાવેલી છે, તે નીચે મુજબ છે. :

- (૧) કેયામત કરીબ થઈ રહી છે, મગર લોગોનો હિર્સ દુનિયા વાસ્તે વધતો જ જાય છે અને દુનિયા તેઓ વાસ્તે એટલી જ દૂર થઈ રહી છે.
- (૨) ઈન્સાન જેમ જેમ ઝઈફ થાતો જાય છે, તેમ તેમ એની બે ચીજો જવાન થાતી જાય છે : (૧) માલનો હિર્સ અને (૨) ઉમ્મની દરાઝગીની ખ્વાહિશ.
- (૩) અય ઈન્સાન! હમણા જે તારા પાસે છે તે એટલું છે કે, તુંને કિફાયત કરે છે. જો આના કરતા તારી તલબ વધી ગઈ યા ઝિયાદહ હાસિલ કરવા પાછલ તુંએ હિર્સ કીધો, તો જાણી લેજે કે, તું બગાવત પર ઉતરી જઈશ, સરકશ બની જઈશ.
- (૪) તમે હિર્સ અને કંજૂસીથી બચતા રહો. કેમકે, આ બે ખરાબીઓના સબબ જ આગલી ઉમ્મતો હલાક થઈ છે.
- (૫) તમે લાલચ કરવામાં વક્તને ના બિગાડો. દુનિયાથી તમે એટલું જ હાસિલ કરો કે જેટલું એક મુસાફિર પોતાના સફર વાસ્તે તૌશો લે છે.
- (૬) કોઈને એ તરહ તમે ખુશ ના કરો કે, અલ્લાહતઆલા તમારા તે અમલથી નારાઝ થઈ જાય. અગર અલ્લાહતઆલાએ કોઈને ફઝલ બખ્શો હોય તો તમે એની તાઅરીફ ના કરો. તમારી તાઅરીફ કરવાથી એને કોઈ જ ફરક પડે નહીં. તમે એ શખ્સની પણ મઝમ્મત-તૌહીન ના કરો કે, અલ્લાહતઆલાએ એને કોઈ ચીઝથી મહેરૂમ રાખા હોય. કેમકે, એમ કરવાથી તમે અલ્લાહના ફેસલા પર ખતા નિકાલી રહ્યા છો. આ તમામ ચીજો અલ્લાહતઆલાના રિઝકમાં આવે છે. કોઈ હિર્સ કરનારનો હિર્સ, રિઝક તક પહોંચી ના શકે યા કે કોઈ શખ્સ કોઈ ચીઝને નાપસંદ કરતો હોય તો એ બીજાને વાસ્તે તે ચીઝને રોકી શકે.
- (૭) જે ચીઝનો તલબગાર હોય એ શખ્સને તેને કરવા વાસ્તે હમેં હુકમ નથી કરતા. આમ કરવાથી શાયદ એનામાં હિર્સ પૈદા થાય અને એની દિયાનતદારી-અમાનતદારીમાં નુકસ આવી જાય. ☆

દરસે કુરઆને કરીમ : સૂરતુલ બકરહ

આયત : ૫૯

માઅના : મગર ઝાલિમોએ તે વાત ને બદલી દીધી કે જે તેઓને કહેવામાં આવી હતી, તો હમેં એ ઝુલ્મ કરનારાઓ ઉપર અઝાબને ઉતારો આસ્માનથી, તેઓની નાફરમાની ના સબબ.

તશરીહ : ઝુલ્મ હમેશા ઈન્સાન તરફથી થાય છે, મગર ઈન્સાફ અલ્લાહતઆલા તરફથી હોય છે. પોતાને બીજા કરતા બહેતર બનાવવા યા બહેતર બતાવવા, ઈન્સાન બીજાના હક્ક પર તરાપ મારે છે, તેને છીનવી લે છે અને પોતાની મેલી મુરાદો અને બેકિનાર ખ્વાહિશોને અંજામ આપે છે.

હરએક નબીના ઝમાનમાં એક ઝાલિમ દુશ્મન, કોઈ વગદાર ચાલાક શખ્સની શિકલમાં યા કોઈ કાફિર બાદશાહ તરીકે નબી સામે ઉઠો. એનામાં ઈબ્લીસી ખમીરો પૈદા થયો. અલ્લાહતઆલાની ઈમાનની રાહ છોડીને પોતાને મોટો ગિનવા લાગો. પોતાની હુશિયારી, રોઅબ અને ઝબાનની ચાલાકીથી ઘોંસ જમાવવા લાગો. લોગોના જાનો માલ પર કબ્જો કરવા લાગો. ખુદાઈનો દાઅવો કરી બેસો. એની બાદશાહત યા સરદારીની બુનિયાદ એં

(બકીયહ પેજ નં. ૧૨ પર)

ઈમામતની નમાઝ દર મુમિન વાસ્તે ઈમાનનું મીઝાન છે.

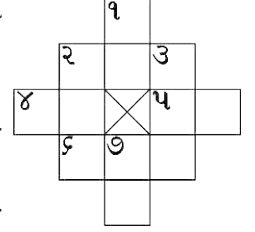

લફઝી કશ-મ-કશ

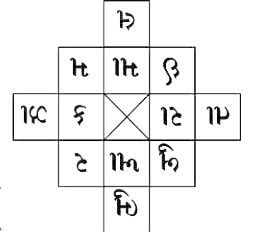
* ઉભી તરકીબ :

- ૧) અહલે બૈતે મોહંમદ (અ.સ.) કરબલાની તપ્તી ઝમીન પર યૌમે આશુરા પહેલા ત્રીન અય્યામ તક ----- પ્યાસા રહ્યા. (૨)
- ૨) સર્યાઈને દબાવવા યા મિટાવવા વાસ્તે ઝુલ્મ કરવો, તે મોટામાં મોટી ----- છે. (૩)
- ૩) કરબલામાં મસાઈબે અહલે હક્કને જેમ બયાન કરવામાં ઝબાન લડખડાઈ છે, તેમ તેને ----- કરવામાં કલમ કાંપે છે. (૩)
- ૭) ઈમામે હક્કે ફરમાવું કે, અય મારા અસ્લાબ ! તમે યહાં મારા સાથે આ જંગલ-બયાબાનમાં કોઈ ----- હાસિલ કરવા નથી આવા, પણ જન્નત હાસિલ કરવાનો સામાન તૈયાર કરવા આવા છો. (૨)

* આડી તરકીબ :

- ૨) વાકેયએ કરબલામાં, હંગામે શહાદતે ઈમામે હક્ક, મૌ.અલી ઝયનુલ આબેદીન (અ.સ.) સખ્ત ----- માં મુખ્તેલા હતા. (૩)
- ૪) જેમ આસ્માન પર ચાંદને આસપાસ નુજૂમ ચમકે છે, તેમ અય મારા ફિદાઈઓ ! હું તમારો મૌલા છું, તમે આજે મારા આસપાસ મારા ઈમામતના આસ્માનમાં ----- જેમ ચમકો છો. (૨)
- ૫) શોહદાએ કરબલાની શહાદતો, જેહાદ અને સબર પર ખુદ ---- નાઝ કરે છે. (૨)
- ૬) આકા હુસૈન (અ.સ.) પૂરા ખલ્કના ----- છે. લેહાઝા આપ ઝૈરે તેગ પણ આપને મદદ વાસ્તે પુકારનાર હર કોઈની મદદ કીધી છે અને એ મદદ માંગનારે આપનું અહેસાન માનું છે. (૩)

ગયા શુમારાના લફઝી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : લફઝી કશ-મ-કશના કૉલમના સવાલાતનો હલ આ સાથે જ આખિરમાં ઊંધા જવાબો પ્રિન્ટ કરીને આપવામાં આવો છે. કારેઈનથી ઇલ્તેમાસ છે કે, પહેલા સવાલાતને હલ કરવાની કોશિશ કરે અને પછી ખુદ જ પોતાના જવાબો સહી છે કે ગલત, તેની તફ્તીશ કરે. ★

(પેજ નં. ૧૦ નું બાકી)

તેને તેના જોડીદાર જ બરાબર બતાવી શકે એમ છે. આ બે નફીસ ચીઝો કિતાબુલ્લાહ અને રસૂલુલ્લાહ બાવાજી ની ઇતરત-આલ-મુરૂયત છે.

આ નુકતું એકદમ સાફ છે કે, કિતાબુલ્લાહ પોતે ઝબાન રાખતી નથી. તે ચુપ કિતાબ છે. તેને બોલાવનારની ઝરૂરત પડે છે. કિતાબ જે ઘરમાં ઉતરી અને જેઓના દરમિયાન ઉતરી, તેઓ જ તે કિતાબના અહલ અને પઢાવનાર કહેવાય. રસૂલુલ્લાહ બાવાજીના દિલ પર ઉતરનારી કિતાબ, આપ અને આપના અહલ જ પઢી શકે અને બીજાને પઢાવી શકે. બીજા તમામ લોગો કિતાબુલ્લાહના ગૈર છે, નાઅહલ છે. આ ઈતરતના સબબ જ આજે કિતાબુલ્લાહ મહેફૂઝ છે, તેની તાઅલીમાત સલામત છે. કિતાબની સહી માઅના બતાવનાર ઈતરતે મોહંમદીયહ જ છે. કેયામત તક કિતાબ અને ઇતરતની જોડી ચાલા જ કરશે. આ તરહ હક્કના લોગોમાં હિદાયત કાઈમ થાયા કરશે અને ગુમ્રાહી દૂર થાતી રહેશે. જેઓ આ હકીકતને નથી સમઝી શકતા યાઅની કિતાબે હક્ક અને ઈમામે હક્કની માઅરેફત નથી રાખતા, તેઓની દુનિયા અને આબેરત રાહે ગુમ્રાહીમાં ખોવાઈ જાશે, ગુમ થઈ જાશે. ★

જે શખ્સ નાના ગુનાહથી નહીં ડરે, તો મોટા ગુનાહનો તો સવાલ જ ઊભો થાતો નથી.

વઝકુર ફિલ કિતાબે ઈસ્માઈલ
મો. ઇમામ ઇસ્માઈલ બિન મો. ઇમામ અસ-સાદિક (અ. સ.) ની
તારીખે ઇસ્માઈલી - કિસ્ત-૯

સાતમી દલીલ : રસૂલુલ્લાહ બાવાજી ફરમાવે છે કે, “મારી ઉમ્મતમાં પણ એ જ ચીજ બનશે જે આગલી ઉમ્મતોમાં બની ગઈ હશે. ઝરૂર ! ઝરૂર ! મારી ઉમ્મત આગલી ઉમ્મતોના રસ્તાઓ પર ચાલશે. બરાબર-બરાબર-ચહાં તક કે, તેઓ જો પાટલા-ધો ના દરમાં ઘુસા હશે તો તમે પણ એવું જ કરશો.” બીજી એક જગ્યા પર આપ ફરમાવે છે કે, “બિલા શક ! તમે તમારા આગલ ગુઝરનારાઓની રાહ પર ચાલશો. બરાબર-બરાબર-ચહાં તક કે, તેઓ જો ભમરીના જાલામાં ગયા હશે તો તમે પણ એમ જ કરશો.”

હવે, આ હાલતમાં અલ્લાહતઆલાએ જે લોગોને બચાવા અને તેઓને પોતાની અને પોતાના રસૂલની અને એમની આલના ઈમામોની તાઅત પર સાબિત-કદમ રાખા, એ મુમેનીન (અહલે હક્ક) સિવાયની તમામ કૌમો (ઉમ્મતો) ની આગલી ઉમ્મતોની હાલત જેવી જ થઈ ગઈ જેના વાસ્તે અલ્લાહતઆલા ફરમાવે છે કે, “આ ગુમ્રાહ બાતિલ લોગોએ આલિમો અને તપીયાઓને પોતાના ખુદાઓ બનાવી લીધા, અલ્લાહતઆલા સિવાય.” અલ્લાહતઆલા તરફથી ફરમાનને નહીં, મગર આલિમોની હલાલો હરામ વાસ્તેની બેબુનિયાદ વાતોને સર પર ચઢાવી લીધી.

અલ્લાહતઆલાએ પોતાની કિતાબમાં એવા જવાનોની ખબર કીધી છે કે, જેઓ પોતાના પરવરદિગાર પર ઈમાન લાવા છે. ઈમામે હક્ક તરફથી હિદાયતને હાસિલ કીધી છે. હર વક્ત હિદાયતમાં ઝિયાદતી કરવામાં કોશિશ કરા કરે છે. આ તરહ એ જવાનો ઈમામથી નજદીકી રાખે છે અને હિદાયતથી વાબિસ્તા રહે છે. જે વક્ત આ જવાનોએ જોયું કે, એમની કૌમના અકસર લોગો ગુમ્રાહ થઈ રહ્યા છે. અલ્લાહતઆલા સિવાય બીજાને પોતાના પરવરદિગાર બનાવેલા છે, તો તેઓએ પોતાનું ઇમાન છુપાવીને રાખું. એક કહેફ-ગુફામાં પનાહ લીધી અને ૩૦૯ સાલની લંબી મુદત તક તેઓ પોતાની કૌમથી દૂર શિદ્દતની હાલતમાં રહ્યા છે. આ હકીકતને તે ઝમાનાના અલ્લાહના નબી જાણતા હતા.

અલ્લાહતઆલા ફરમાવે છે કે, હર એક મિસાલને પાછલ એક હિકમત છે, એક સબક છે. અસ્ઠાબુલ કહેફની સખ્ત હાલત અને લંબી મુદતના સબબ ચહેરાઓ અને કપડા અજીબો ગરીબ થઈ ગયા હતા. જો હમેં તમને તેઓના હાલાતથી વાકિફ કરતા તો તમારું દિલ રોઅબ, હેરાની અને પરેશાનીમાં પડી જાતું. મગર કલામુલ્લાહ આ કેફીયતે અસ્ઠાબુલ કહેફનો ખુલાસો ઉમ્દા તૌરથી કરે છે. લેહાઝા, ઝાહિરી તૌર પર દાસ્તાને અસ્ઠાબુલ કહેફ દિલમાં આસાનીથી ઉતરી જાય છે, તેના પર ઈમાન લાવવું સહેલ બની જાય છે. મગર તેઓના ગાર-ગુફામાં જાવા પાછલ હકીકતો છે, રાઝ છે, અસ્સાર છે અને અક્લવાલાઓ વાસ્તે અલ્લાહતઆલાની તૌહીદની ખુલ્લી નિશાનીઓ છે.

અસ્ઠાબુલ કહેફના કદમ-બ-કદમ, મસલ-બ-મસલ હમારા આખિરી નબી મોહંમદ અલ-મુસ્તફા (સ.અ.વ.વ.) ની ઝુર્રીયતે તાહેરહ, ઔલાદે તૈયેબહ, આલે મુતહહર વાસ્તે પણ બજા છે. નબી સાહેબ બાદ આપ ઈમામો ઉમ્મતના હકીકી રૂહાની મુરબ્બીઓ છે, કિશ્તીએ નજાતના કપ્તાન છે. જેમ અસ્ઠાબુલ કહેફ તૌહીદે રબ્બાનીના મિનારાઓ હતા, તેમ આલે મોહંમદ (સ.અ.) છે. કિત્તાવરોથી જેમ અસ્ઠાબુલ કહેફને છુપાવી દેવામાં આવા, તેમ ઈમામોને દુનિયાવી મમ્લેકતની હેસીયતથી કમ્ઝોર બનાવી દેવામાં આવા. લૂંટ, કત્લ, ગુલ્મ, ખૌફ, જબર અને મુમેનીનની હિફાઝતની ખાતિર ઈમામોએ સતર ઈખ્તિયાર કીધો. અસ્ઠાબુલ કહેફ મુજબ નબી સાહેબના ઈત્તેકાલ બાદ ૩૦૯ સાલ તક દુશ્મનોથી મહેફૂઝ રહેવા તેઓએ મશ્રિક અને મગરિબના શહેરોમાં, ઈલાકાઓમાં પોતાનો કિયામ, રિહાઈશ, સોહબત અને હુલીયો તબ્દીલ કરતા રહ્યા. (બકીયહ પેજ નં. ૭ પર)

ગુનાહ, મુમિનના નફ્સને મારી નાખે છે.

(પેજ નં. ૨ નું બાકી)

નિદાએ હુસૈની પર લબ્બૈક બોલીને આકા હુસૈનના સાઈલ બની ગયા, બેવતન બનીને તન્હા થઈને આગૌશે હુસૈનના દુર્ રે યતીમ બની ગયા. અલ્લાહતઆલાની બારગાહમાં સરચાઈ અને તકવાના મિસ્કીન બની ગયા.

પોતાની નફ્સોને એવી તૈયાર કીધી કે, ઈમામે હક્કના ફરમાન પર હક્કને બચાવવા ખાતિર પોતાની ગરદનોને કુરબાન કરી દીધી. જેથી રૌઝે હિસાબ આ જ ગરદનોને જહન્નમના અઝાબથી છોડાવી શકે. નમાઝને તેઓની દીનદારીથી ઝિંદગી હાસિલ થઈ. હર તરહની ઝકાવત-પાકીઝગીમાં મકામે મુન્તાઝ હાસિલ કરી લીધો. ભૂખ-પ્યાસને બરદાશત કરીને જિસ્મો જાનની આઅલા ઝકાત આપી દીધી. **જાન આપીને ઇમામે હક્કને ઝકાત અદા કરવી તે જાણે કે ફરિશ્તાઓને નમાઝ પઢાવવા કરતા આઅલા છે.** એવા શહીદો કે જેઓના હાથમાં વફાદારીની શમઅદાની છે. જાનિસારીની રાહમાં તે મીસાક-અહદની મંઝિલો બતાવે છે. આકા હુસૈન સાથે કરબલામાં હોવું જ મીસાકની આખિરી મંઝિલ છે. આ શહીદો માંથી કોઈએ જંગ કીધી હોય યા ના કીધી હોય, મગર હર એક તંગી, તક્લીફ અને ઈઝા અલ્લાહતઆલાની રાહમાં સબબે રહેમત છે.

આકા મૌલા સૈયેદના સાહેબ (ત.ઉ.શ.) ની નસીહતોના માતહત, હમ્મે આ અય્યામે અઝાદારીમાં, મોહર્રમુલ હરામના અશરહ મુબારકહ દૌરાન ઉપર મઝફૂર મુમેનીનની સિફતો પર અમલ કરીએ અને કરબલાએ મોઅલ્લાના શોહદાએ હક્કની સીરતથી રોશનીની થોડી કિરનો લઈને હમારી ઝુલ્મત-ભરી ઝિંદગીને ઝીનતદાર કરીએ. દુનિયાની નાપાકીઓથી દૂર થઈને આખેરતમાં ઈઝઝત પૈદા કરનારી પાકીઝગી તરફ હમ્મે વલીએ અને આકા હુસૈન (અ.સ.) ને ખુશ કરવા હમ્મે મુમ્કિન કોશિશ કરીએ. ★

(પેજ નં. ૬ નું બાકી)

યહાં તક કે, ૧૦ માં ફાતેમી ઈમામ મૌ. હુસૈન અલ-મસ્તૂર અઝ-ઝકી (અ.સ.) ના ઝમાનમાં હક્કની ઈમામતની મોહિમ જે શુરૂ થઈ હતી, તે આપના ફરઝંદ ૧૧ માં ફાતેમી ઈમામ મૌ. અબ્દુલ્લાહ અલ-મહેદી (અ.સ.) ના ઝમાનામાં ૩૦૦ હિ. ના માથા પર આફ્રિકાના મગરિબના શિમાલી (નોર્થ) બિલાદથી આશકાર થઈ. આપના બાવફા દોઆતે કિરામની જિદો કદ એ જંગો જેહાદ એ મુજબ રંગ લાવી કે, આપે નોર્થ આફ્રિકાથી ઝુહૂર ફરમાવો. દરીયા કિનારા પર નવું શહેર મહેદીયહ બનાવીને તે જ જગા પર આપે કિયામ કીધો.

અસહાબુલ કહેફ પણ મુદતે દરાઝ બાદ સતરની કહેફ માંથી ઝાહિર થયા અને પોતાના ઈમાન અને હક્કાનીયતને ખુલ્લી કીધી, તે જ મુજબ મૌ. ઈસ્માઈલ બિન મૌ. જાઅફર અસ-સાદિક (અ.સ.) ની નરલે પાકમાં જ મૌ. અલ-મહેદી (અ.સ.) ની ઝાતે મુકદ્દસમાં ઈમામતનું નૂર ઝાહિર થયું. મૌ. અસ-સાદિક (અ.સ.) ની બીજી કોઈ પણ ઔલાદમાં હક્કના નૂરનો ઝુહૂર થયો નહીં અને ૧૫૦ હિ. થી ૩૦૦ હિ. ના દરમિયાન ઈમામતના દાવેદારો તમામ ગુમરાહી અને ગુમનામીમાં ખોવાઈ ગયા.

૩૨૨ હિ. માં મૌ. ઈમામ અબ્દુલ્લાહ અલ મહેદી (અ.સ.) નો ઈન્તેકાલ પહેલા જે વક્ત અલ્લાહતઆલાએ અઈમ્મતે હક્કથી ખૌફનો પડદો હટાવી દીધો, તે વક્ત આપ તૌહીદ અને હક્કપરસ્તીની પૂરી શાનો અઝમતથી ઝાહિર થયા, જાણે કે, મગરિબથી હિદાયતનો સૂરજ નિકલો. દીનો શરીઅતની ઘંટી આપ ઈમામના ઈર્દ-ગિર્દ ફિરવા લાગી, હક્કદારોને એમનો હક્ક મિલી ગયો. **આપનો પરચમ મશહૂર થયો અને આપનો ઝુહૂર હક્કપરસ્તીથી મદદયાબ થયો.** આપ ઈમામ, મૌ. ઈમામ ઈસ્માઈલ અલ-વફી (અ.સ.) ના ફરઝંદ અને સુલાલત (આલ) તેમજ ઈમામતના વારિસોના સિલસિલાના ચોથા છે. આ દલીલથી સાબિત થયું કે, ઈમામત, મૌ. ઈસ્માઈલ અને આપના ફરઝંદ મૌ. મોહમ્મદ અશ-શાકિર (અ.સ.) માં જ જારી થઈ છે અને આપના બાદ આપની ઝુરીયત-આલના ઈમામો જ હક્કની ઈમામતના માલિકો મુખ્તાર છે. ★

જે શખ્સ હુકમે ઈમામને નહીં માને, એ બીજા પર એહસાન નહીં કરી શકે.

અપની ઝબાન - કિસ્ત - ૬

હરએક કૌમની પહેચાન તેની ઝબાનથી થાય છે. ખુદાતઆલાએ પણ કુરઆને કરીમને અરબસ્તાનમાં તેના લોગોની ઝબાન યાઅની અરબીમાં નાઝિલ ફરમાવા અને તે પણ આસાન-સલીસ ઝબાનમાં. આ સાથે કુરઆનમાં તમામ અલ્ફાઝની અસલ-જડ અરબીથી નથી પણ બીજી ઝબાનોથી પણ ચંદ અલ્ફાઝ તઅલ્લુક રાખે છે. ખાસ કરીને ઈબરાની ઝબાન. યાઅની કે, કોઈ એક ઝબાનમાં બીજી મુખ્તલિફ ઝબાનોના મુહાવેરા-અલ્ફાઝ-બંદિશો શામિલ હોય છે. હમારી કૌમ જમાઅતે અલવીયહ નાજીયહની ઝબાન લિસાનુદાઅવત છે. હમને ખબર છે કે, આ ઝબાનમાં ગુજરાતી સાથે અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી અને હવે અંગ્રેજીના અલ્ફાઝ મખ્લૂત છે, મઝૂજ છે, મિલેલા છે. યાઅની કે હમારી લિસાનુદાઅવત મુખ્તલિફ ઝબાનોનું મિશ્કર છે.

આ સિવાય હમં ઘરમાં, બાઝારમાં, વેપારમાં, રિશ્તાઓમાં, બચ્ચાં સાથે, હસીં-મઝાકમાં, હલકા-ફુલકા માહૌલમાં, તહેવારમાં, ઈબાદતોમાં, હમજોલીઓ-દોસ્તો સાથે, ખુશી-ગમીમાં વગૈરહ એવા અલ્ફાઝ બોલીએ છે, જેનો કોઈ ઝબાન સાથે રિશ્તો-તઅલ્લુક હોતો નથી. ફક્ત તે ચીઝો હમારી બોલચાલમાં વરસોથી દાખિલ થયેલી છે અને કંઈ જ વિચારા બગૈર હમં તે હાલાત અને બનાવને સમજાવવા તેને બોલીએ છે. આ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને હમં યહાં આ કોલમને માતહત લાવીશું. એવા અજબો-ગરીબ અલ્ફાઝ-મુહાવરાને યાદ અપાવીને તેનો મતલબ બતાવીશું. કેટલીક એવી ચીઝો છે જે આજે હમારી ઝબાન પરથી ભુલાઈ ગઈ છે. આ કોલમના સબબ હમને તે જુની ઝબાન યાદ આવશે.

કારેઈન પાસે જો આ તરહના બાઝારૂ યા હલકા-ફુલકા અલ્ફાઝ હોય, ઈસ્તેમાલ કરતા હોય, બોલતા હોય તો તેને ૯૨૨૭૫૯૮૯૦૯ પર વોટસએપ કરી મોકલી આપશો.

ગયા શુમારાના અલ્ફાઝ : ઝબાની જમા-ખરચ, ભાયકો, અરૈયો, બેદું, હીમાએલી.

નવા અલ્ફાઝ :

દમ્મજ : એમ જ, આમને આમ, બગૈર કોઈ સબબ, ફક્ત નામ પૂરતું.

ઈસ્તેમાલ : અરે ! એ તો મેહ ઈમ્મજ બોલેલો, મન પર ના લઈસ.

ફુલફુચરા : કરચલીઓ વાલું કપડું હોવું, ઈસ્ત્રી કીધા બગૈરનું કપડું હોવું.

ઈસ્તેમાલ : તારા કપડા પર બઉ જ ફુલફુચરા છે. શાદીના જમનમાં જાવાનુંચ, ખરાબ લાગસે.

રાઘડા તાનવા : ઝોર-ઝોરથી ચિલ્લાવવું, ખેંચીને બોલવું.

ઈસ્તેમાલ : ભાઈ ! નાની જિવી વાત છે, ધીમે બોલો, રાઘડા તાનવાસી ગલું કઈ ફાટી ના જાય.

સોરમ : ગંધ, વાસ, નાકમાં લાગી જાય એવી ભભક.

ઈસ્તેમાલ : જોવ ઝરા ! ખિચડી લાગવાની સોરમ આવેચ, જલ્દી ગેસ બંધ કરો !

વધી જ ભુંજોચ : ગૈર-ઝિમ્મેદારાના કામ કરવું, બચકાની હરકત કરવી.

ઈસ્તેમાલ : વધી જ ભુંજોચ ! ઈટલું બધું કામ બાકીય. ઝરા મદદ નથી કરતો ! ☆

નસ્તીબદાર છે એ જવાન કે, જેને કોઈ ઉમ્મ-રસ્તીદા, ઘલ્લા બુઝુર્ગની ખિદમત હાસિલ થાય. એ જવાન પૂરા ઇખ્લાસ અને જઝબાથી બુઝુર્ગને કરામત દે, ઇઝત બખ્શે તો અલ્લાહતઆલા એના વારતે રહેમતોના ખઝાના બોલી આપશે. યાઅની કે, જે વક્ત એ ખિદમતશેઆર જવાન, બુઝુર્ગની ડગર પર પહોંચશે તો એવા શખ્સને એના વારતે ડરી આપશે કે જે એની ખૂબ કરામત કરશે. એને હર તરહની રાહત આપશે. આ પુર-હિદમત કલામથી એમ કહી શકાય કે, તમે બીબને કરામત આપશો તો તમને કરામત મિલશે. ☆

હિસાબમાં ઊંચ-નીચ વેપારને નુકસાનમાં ઘડેલી શકે છે.

અલ-અકાઈદુલ અલવીયહ - કિસ્ત-૩૩

અલવી અકીદાઓ - અકીદો - પર

અકીદો - પર : કુરઆને કરીમને તેના જેવો કુરઆન જ મન્સૂખ (માંજી) કરી શકે છે. બીજો કોઈ કિતાબ નહીં :

હમારો આ એન અકીદો છે કે, કુરઆને કરીમ અલ્લાહ તઆલાની આબિરી કિતાબે હિદાયત છે. તેના બાદ કોઈ કિતાબ નાઝિલ થાનાર નથી. તાઅલીમાતે નબવીયહ અને સુન્નતે મોહંમદીયહની મુવાફકત-વાબિસ્તગી પર આ એક એવી જામેઅ-મુફસ્સલ કિતાબ છે કે, રૌઝે કેયામત તક તેના અહકામે શરીઅત અને સમાજી કાનૂનમાં કોઈ તબ્દીલો તહેરીફ યા કમી-ઝિયાદતી મુમ્કિન નથી. કેમકે, જહાં તક કોઈ મન્સૂખ (મિટનારી) આયતની જગા પર બીજી નાસિખ (મિટાવનારી) આયત ના આવે, ત્યાં તક હુકમે ખુદાવંદી મિટતો નથી. યાઅની કે, કુરઆનને નસ્ખ કરનાર બીજા કુરઆન જ હોય શકે છે.

આ ચીઝ લાવનારા રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના દરજ્જાના-મરતબાના બરાબરીનો દરજ્જો જે ખાતિમુન નબીયીનનો છે, તે જ કરી શકે. કેમકે, આપના હમ-પલ્લા અને હમસર નબી કોઈ આવનાર જ નથી. તે વાસ્તે કુરઆને કરીમ જેવી કોઈ બીજી કિતાબ નાઝિલ જ કઈ તરહ થઈ શકે ! કુરઆને કરીમનો એક ઊંચો મેઅયાર છે, એહમીયત છે, કસૌટી છે, જેની બિના પર હર કૌલને પારખી શકાય અને બાંધી શકાય. જેના મુતઅલ્લિક એમ કહી શકાય કે, રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ આ ફરમાવું, એમ ફરમાવું, તેમ ફરમાવું યા નથી ફરમાવું. મગર જો આ કુરઆનને મુતાબિક હોય તો ફરમાને નબવી કાબિલે કુબૂલ ગણાય અને જો ના હોય તો કાબિલે મરદૂદ ગણાય. કેમકે, વદાએ હજજના ખુતબામાં રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ ફરમાવું કે, “કોઈને પણ વાજિબ નથી કે બીજાને એમ કહે, જે મેં મુત્લક કહ્યું જ ના હોય. કેમકે, જે અલ્લાહ તઆલાએ હલાલ કીધું તેના કિતાબના ઝરીએ, તે મેં હલાલ કીધું અને જે ચીઝ હરામ કરવામાં આવી તેને મેં પણ હરામ ઠહેરાવી દીધું. હું અલ્લાહ તઆલાની કિતાબની મુખાલેફત કેમ કરું ! હરગિઝ નહીં ! જેએ મને હિદાયત આપી હોય અને મારા દિલ પર જ તે નાઝિલ થઈ હોય. દીને ઈસ્લામમાં દાખિલ થયા બાદ પણ તેમાં છુપેલા મુશરેકીન એવા કૌલ કહેતા કે, જેનો દીને હક્કથી સરોકાર જ ના હોય.”

આ તરહ તે લોગો ઈમાનમાંથી નિકલીને શિર્કની નાપાકી પર જ રહ્યા. અહદે શરીઅત પર કાઈમ ના રહ્યા. પોતાની મનમાનીને તાબેઅ થયા. દુનિયા તલબીને વાસ્તે જૂઠી હદીસોના અંબાર લગાવી દીધા. ખૌફના સબબ ઈમાનને ઝાહિર કીધું, પણ નિફાકને સીનામાં છુપાવીને રાખો. જેમ અલ્લાહ તઆલા કુરઆને કરીમમાં ફરમાવે છે કે, “**વમા આમના મઅદૂ ઘલ્લા કલીલ**”, તે બાદ આ બીજી આયતમાં, “**વ કલીલુમ મા હુમ**”, તે બાદ એક બીજી જગામાં છે કે, “**વ કલીલુમ મિન ઘબાદીયશ શફૂર**”, યાઅની કે, મારા બંદાઓ માંથી ઘણા ઓછા છે કે, જેઓ શુક કરે. કલેમો પઢનારામાંથી ઓછા છે, જે ઈસ્લામની ઈઝત રાખે. નબી સાથે ઈમાન પર સાબિત રહેનારા ઘણા જ કમ છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના ઈન્તેકાલ બાદ ઈસ્લામમાં એક એવો ગિરોહ પૈદા થયો જેએ હર કોઈના ઝબાનથી નિકલેલી હદીસોને મોઅતમદ માની લીધી, બરાબર માની લીધી અને આ તરહથી જૂઠી હદીસો લોગોની ઝબાન પર ચઢી ગઈ, રાઈજ થઈ ગઈ. આ હદીસો યા તો કુરઆનને મુઆફિક હોય યા તો તેના મુખાલિફ હોય. લોગોએ તેને પકડી રાખીને કુરઆનને છોડી દીધા. જાહિલ,નાઅહલ, રસ્તે રખડતા આ લોગોની વાતો માની લીધી અને તેને હદીસ કહેવા લાગા અને કુરઆને કરીમની આયતોને આવા જ લોગોએ ભુલાવી દીધી. કુરઆન ની સાચી આયતો પર તેઓ એતેબારવાલા ના રહ્યા અને આ તરહ ખોટી હદીસો પર જાહિલ લોગો એતેબારવાલા બની ગયા.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૦ પર)

મોટા કામમાં થોડો સબર, તેને કામિયાબ બનાવે છે.

(પેજ નં. ૯ નું બાકી)

શાયદ કે, તારીખે ઇસ્લામની આ તે મંજિલે ઇબ્નેદા હતી કે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) એ ઉમ્મતે મુસ્લેમહ વાસ્તે એ ફરમાવેલું કે, “મારી ઉમ્મત ૭૩ ફિરકાઓમાં તકસીમ થઈ જશે.” આ હદીસ ઇસ્લામના અકસર ફિરકા તેઓની કિતાબોમાં બયાન કરે જ છે. આની બિનાની મઝબૂતી દૌરે ખિલાફતમાં ઝાહિર થાય છે. મિસાલના તૌર પર :

ખલીફએ અવામે કુરઆનના હુકમને ખિલાફ મૌફાતેમતુઝઝહરા (અ.સ.) ના હક્કે વિરાસતથી એક જૂઠી મનઘડીત હદીસ પેશ કરીને મહરૂમ કરી નાંખા. જાણે કે, તે લોગોના નઝદીક ખુદ-બનાવેલી હદીસ વાજિબે અમલ હતી. આ વાસ્તે કુરઆનની કોઈ જ સનદી આયત નથી.

આ જ શાકેલત પર સાહેબે સાનીએ એના ઝમાનમાં શરઈ અને ગૈર શરઈ કઝીયહમાં ગલત ફેસલાઓ સાદિર કીધા, મગર તે ખિલાફે હુકમે કુરઆન હતા. આમ કરીને ઘણી જ નાઈન્સાફી કીધી. પણ જે વક્ત સાહેબે હક્ક અમીરૂલ મુમેનીન મૌઅલી (અ.સ.) ના ઇલ્મમાં આ વાત આવી યા તો આપને મસઅલહની પૈચીદગી દૂર કરવા તલબ કરવામાં આવતા, તો આપ ઇસ્લાહ કરીને હક્કદાર વાસ્તે સહી ફેસલો કાર્મ કરતા, હુકમ સાદિર કરતા. સાહેબે સાનીને કહેવું પડતું કે, “લૌ લાકા અલીયુન લહલકા ઉમર.”

આ તરહ હમે જોઈએ છે કે બીજી જગા વુઝૂમાં કુરઆને કરીમમાં પગ પર મસહ કરવાનો હુકમ છે. આ લોગોના એક જાણકારે એમ કહ્યું કે, “નહી! મસહ ના કરો. બલકે પૂરો પગ ઘોવ.” લોગોએ એમ જ કીધું. નમાઝના ચંદ અરકાનમાં પણ અહલુલ બૈત (અ.સ.) ના તરીકાને ખિલાફ જાહિલ આલિમોએ ફરક-તબદુલ કીધો અને લોગોએ કોઈ તફતીશ કે ખિલાફવરઝી કીધા બગૈર તેના મુજબ અમલ કીધો. આ તરીકો અહલુલ બૈત (અ.સ.) નો બિલકુલ ન્હોતો. પણ એવા એક ગિરોહ-ફિરકાનો છે કે, જેઓ ગુમ્રાહ થયા છે અને બીજાને ગુમ્રાહ કરે છે. જેઓનું દીન નિફાક અને જેહાલતથી ભરેલું છે. ના કે ઇખ્લાસ અને ઇતાઅતથી. આ એવા લોગો હતા જે કુરઆનની એક આયત પર તો ઇમાન લાવતા હતા પણ બીજી આયત જે તેઓને પસંદ ના હોય, તેનો ઇન્કાર કરી દેતા હતા.

શુરૂઆતમાં તો તેઓએ કુરઆનની ઘણી આયતોને એકબીજાની નાસિખ-મન્સૂખ કહી, ખોટો મુબાહેસો કીધો. મન ફાવે તેમ આયતોને હલકી કરી નાખી. આ તે લોગો છે કે, જેના વાસ્તે કુરઆને કરીમમાં અલ્લાહતઆલાનો ઇરશાદ છે કે, **હલાકી છે તેઓના વાસ્તે જે પોતાના હાયથી ચંદ ચીઝો લિખે છે અને કહે છે કે, આ તો અલ્લાહતઆલા તરફથી છે.** અલ્લાહતઆલા તો ફરમાવે જ છે કે, જે લોગોને કિતાબ આપવામાં આવી છે, તેઓ બૈયેનહ (નિશાનીઓ) આવા બાદ પણ તહેરીફ-તખ્દીલ અને તફરીક કરે છે અને અલ્લાહના હુકમને પાડી દે છે, ઝાઈલ કરી દે છે.

પણ અલ્લાહતઆલાએ તો મૌ.નૂહ અને મૌ.ઈબ્રાહીમ નબી ને હિદાયત વાસ્તે મોકલા અને આ બન્નેની ઔલાદમાં નુબૂવત અને કિતાબ આપી, જેનાથી હર ઝમાનમાં એક કૌમ વાસ્તે ડરાવનાર તેમજ હિદાયત દેનાર નબી હોય. આ રસૂલો અલ્લાહ તરફથી પસંદીદહ-મુન્તખબશુદા ઇમામો છે કે, જેઓ અમરે ઇલાહીથી હિદાયત દે છે અને અલ્લાહતઆલાએ આ ખાસ ઇમામોને તેના બંદાઓમાંથી પસંદ કરીને, ચુની લઈને, આસમાની કિતાબના વારિસ-માલિક બનાવેલા છે. આ આયતે શરીફહને મદે નઝર રાખીને જ રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ ફરમાવું કે, “મૈં તમારા દરમિયાન બે ભારી-નફીસ ચીઝોને મુકીને જાઉં છું. આ બેવે ચીઝો એક-બીજાથી જુદા નથી. બેવે સાથે-સાથે જ છે. જે મને હોઝે કૌસર પર આવીને મિલશે. જે શખ્સ આ નફીસ ચીઝોને પકડી રાખશે તે મારા બાદ કોઈ વક્ત પણ ગુમ્રાહ નહીં થાય.” જો કોઈ શખ્સ આ બે ચીઝોમાંથી કોઈ એકને સાથે લેશે અને કોઈ એકને છોડી દેશે તો, એ ગુમ્રાહ થઈ જશે. અલ્લાહતઆલાના કલામે શરીફ જે કિતાબમાં આવેલા છે (બકીયહ પેજ નં. ૫ પર)

થોડું બોલવું, મોટો અસર કાર્મ કરે છે.

“ તમને અને મને ના પહેચાના ”

કિસ્ત - ૧

રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ વલીયુલ્લાહ માં ને ફરમાવું કે, “અય ભાઈ અલી ! બયતુલ ખલા (સંડાસ) ની ૧૨ અદબો છે, જે કોઈ શખ્સ આ ૧૨ અદબોને ના જાણે, તો એ મને અને તમને ના પહેચાના. હર કોઈ જે મુમિન હોય એને આ ૧૨ અદબોના ઝાહિર અને બાતિનનું જાણવું વાજિબ છે.”

આ કલામે નબવીથી હમને માઅલૂમ થાય છે કે, જે કોઈ શીઅયાને અલી હોય અને એ આ ૧૨ અદબોને ફરામોશ કરે, તે મુજબ અમલ ના કરે તો એ નબી અને વસી બેવેને ના પહેચાના.

અદબ ૪ : હાજિત કરવા બેસે તો એ તરહથી કે ચહેરો કિબ્લા તરફ ના હોય. ઈમામે આલે મોહંમદ હમારા વાસ્તે હમારા ઈમાન અને મીસાકના કિબ્લા છે. આ બેવે ચીઝ તહારત સાથે તઅલ્લુક રાખે છે. ખુદ ઈમામે હક્કની ઝાતે આલી, ઝાહિરી-બાતિની તૌર પર તાહિર અને મુકદ્દસ હોય છે. હાજિત નાપાકી સાથે વાબિસ્તા છે. જે મુજબ હમારા દીનમાં શિર્ક, ફુફ્ર અને નિફાક નાપાકી સાથે જોડાયેલા છે અને તેનાથી દૂર રહેવું જ ઈમાનને સલામત રાખી શકે છે. હાજિત કરવાની હાલતમાં હમં ચંદ લમ્હાતમાં નાપાકીને દૂર કરીને જલ્દીથી કિબ્લા રૂખ થઈને હમં ઈમામે હક્કથી ઈમાનની પાકીના તલબગાર થઈ શકીએ છે.

અદબ ૫ : હાજિત કરતી વક્ત કિબ્લાને પીઠ બતાવવી અને એ મુજબ બેસવું તે ઈમામે હક્કની નાફરમાનીની નિશાની છે. હમ મુમેનીનના ઘરોમાં હાજિતનું વાસણ કોઈ વક્ત પણ કિબ્લાને રૂખ કરીને કે પીઠ દઈને હોતું નથી. હમારી ઝિંદગીમાં કિબ્લાની ગૈર-માઅમૂલી અહેમીયત હોય છે. કિબ્લા બગૈર કોઈ ઈબાદત કુબૂલ નથી. જેમ ઈમામે હક્ક બગૈર દીન કામિલ નથી. કોઈ પણ નાપાકીનો અમલ કિબ્લાના ચહેરા યા પીઠ પર ના કરે. પાકીઝગીના અલમબરદાર ઈમામે હક્કના ચહેરેએ અન્વરના દીદાર અને રઝામંદી જ હરએક અમલે ખૈરની કામિયાબી છે.

અદબ ૬ : હાજિત કરે તે વક્ત ડાબા પગ પર બોઝ-વઝન રાખે. આમ કરતા જમણના જમવાથી લઈને જિસ્મમાંથી ખારિજ થાવા તક સેહત અને આફીયતીની દોઆ છે. સાથે હલાલ તરીકાથી રોઝી-તલબી અને હરામ રસ્તેથી રોઝીની રોકથામની ઈલ્તેજા છે.

દાઅવતે હક્ક મુમિનની નફસાની-રૂહાની સેહત અને આફીયત વાસ્તે જ છે. જિસ્માની સેહતનો તો તમામ ખયાલ રાખે છે. મગર બાતિની-નફસાની સેહત વાસ્તે અકસર લોગો ચુકી જાય છે. દાઅવતે હક્કમાં શામિલ થયા પછી હર લેહાઝથી મુમિન પર ખુદને સાચવવાની ઝિમ્મેદારી વધી જાય છે. તે વાસ્તે મુમિન કોના ઉપર તકીયો રાખે ? મુમિન કોના નઝદીક જાય ? ઈમામે હક્ક સતરમાં હોય, નઝર સામે ના હોય, તો એમના હુજજત તરીકે એમના દાઈ ઝરૂર હાજિર હોય છે. મુમિન, દાઈએ હક્ક પર તકીયો રાખીને, શકને દૂર કરીને ઝિંદગીના હરએક પહેલૂને સુલઝાવવાની કોશિશ કરે.

આના સબબ નફસાની બીમારી- મરઝ દૂર થાય. નઝર અને કાનથી જે કઈ ચીઝો દિમાગમાં દાખિલ થાય તેનો બહેતરીથી અંજામ આવી શકે. એવી નાપાક ચીઝો જમા ના થાય જે હમારા ઈમાનમાં બિગાડ અને કમ્ઝોરી પૈદા કરે. હુજજતે ઈમામથી મિલેલું હરએક ઈલ્મ, હલાલ તરીકાનું હોય છે અને તેનાથી ગૈર જે શરીઅતને ખિલાફ હોય, તે હરામ તરીકાનું હોય છે. ★

હમં હમારા અમલોથી ગાફિલ છે પણ યાદ રહે કે,

હમને આ અમલો રૉઝે મહેશર શરમિંદા-નાદિમ કરી શકે છે.

થોડું, પણ ઈમિનાનનું સુખું, સેહત લાવે છે.

નોંહા - પુરગમ

અય ઠરબો બલા તેરે બન મેં, મઝલૂમ હો પ્યાસા મારા હે,
હે તીરો તબર હી બોંધારેં, ઓર ખૂન હી બહેતી ઘારા હે.

અય સ્વાથીઓ ક્યા તુમ દેખતે હો, ક્યૂં સીનાઝની તુમ કરતે હો,
ઉસ સીને પે બેઠા શિત્ર લઈ, હુરઆન હા જો હે પારા હે.

ઉસ શાહ હે જિરમે અઠ્ઠર હો, ઉક શિત્ર લગાતા હે ઠોકર,
જો જાને નબી ઓર રહે અલી, ઝહરા હા રાજદૂલારા હે.

સજદે મેં હે મોલા ગરદન, પર વો શિત્ર હા ખંજર ચલતા હે,
ઉમત હે લીએ હે લબ પે દોઆ, પુરદઈ અજુબ બઝારા હે.

દોડે સે ગિરા હે સીને મેં, દુશ્મનને લગાઈ હે બરછી,
મછલી સ્ના તડપતા હે અકબર, ઓર બાબા હો અપને પુઠારા હે.

આવાઝ પિદર હી સુન બેટા જો ઠોકરેં ખાતે આતે હેં,
હતેં હેં અદૂ સે બતલાદો, ઉસ જા મેરા અકબર પ્યારા હે.

જબ લાશે પિસર હો દેખા તો, દિલ બેઠ ગયા, શેહ બેઠ ગયે,
સીને સે નિહાલી હે બરછી, ઉલઝા વો કલેજા સારા હે.

ઉક તીરે સિતમ હે લગતે હી, દમ તોડ દિયા ઉસ બચે ને,
જો બાનૂ હી ગોદ હા પાલા હે, જો શાહ હી ઑંખ હા તારા હે.

કર યાદ હુસૈને બેકસ હો, મોલા શહે હાતિમ રોતેં હેં,
સબ અહલે અઝાને અય ઝાહિર, એક આહ હા નાઅરા મારા હે. ★

(પેજ નં. ૪ નું બાકી)

જુલ્મ અને ડર પર ઊભી કીધી. એ અલ્લાહતઆલાનો ખુલ્લેઆમ નાફરમાન બની ગયો. મગર કોઈ એની નાફરમાની કરે તે એનાથી બરદાશત કરવું મુશ્કિલ હતું.

અલ્લાહતઆલાની હઝરતે રખ્ખાનીયહથી મુઆફી માંગવાને બજાય એની સરકશી દિન-બ-દિન વધતી ચાલી. ઝાલિમ તો હતો જ પણ હવે બેશરમ-ફાસિક પણ બની ગયો એની હર ચીઝ પર ઇબ્લીસ બેસી ગયો. ઝહેન, ઑંખ, હાથ, દિલ, ઝબાન અને શરમગાહ, હરએક ઇબ્લીસના ગુલામો બની ગયા. એના તરફ આવનાર તમામ રસ્તાઓ પર શયતાન પહેરો ભરતો થયો. ભલાઈને બુરાઈમાં તબ્દીલ કરી દેવું એની ઝિંદગીનો પેશો બની ગયો.

હાલના વક્તની ઝિક્ર કરીએ તો અહલે હક્ક પર અને મુમેનીનની જમાઅત પર હર તરહથી અને હર લેહાઝથી જુલ્મો તશદુદ અને જૈરો ઝફામાં હમ્લાઓ વધી રહ્યા છે. વેપાર હોય, તાઅલીમ હોય, નોકરી હોય, મિલ્કતોની લે-વહેય હોય, બેંકોના મુઆમેલાત હોય, બાઝારમાં ઘરાકોની અવર-જવર હોય, કોઈના કોઈ તરીકાથી હમને એ અહેસાસ થઈ રહ્યો છે કે, હમને પૂરી સિસ્ટમમાંથી અલગ-થલગ પાડી દેવામાં આવી રહ્યા છે અને હમને સેકન્ડ-ક્લાસ પર ધકેલવામાં આવી રહ્યા છે. જુલ્મ અને કિનારાકશી હમારા વાસ્તે સમાજના હર તબકામાં જોવા મિલી રહી છે. મુલ્કના બહાવને ખિલાફ જવાય એમ નથી. આ તમામ ઝાલિમાના રવૈયામાંથી મહબ્બતો અમાનનો રસ્તો કાઢીને હમારી ઝિંદગી અને વેપારને બેઠો કરવો, એ જ આજની દલાલત અને દાનિશવરી છે. ★

નાકામિયાબી, હમારા વાસ્તે તરક્કીની સીડી મુકીને જાય છે.

૩૪ માં દાઈએ મુત્લક : ઉર્સ મુબારક - ૧૪ સફર
સૈયદના જલાલ શેહાબુદ્દીન બિન સૈયદના નૂરજી સાહેબ (આ.કુ.)

- ❖ આપની વિલાદત અહેમદાબાદ શહેરમાં થઈ છે.
- ❖ આપ ૩૨માં દાઈએ મુત્લક સૈયદના જવાભાઈ ઝિયાઉદ્દીન સાહેબ (આ.કુ.) ના ભાઈ છે.
- ❖ આપ આપના અહલે ખાના-ઘરવાલા અને દાઈએ હક્ક સાથે અહમદાબાદ થી વડોદરા હિજરત કરીને આવા છે.
- ❖ કદીમ દેવડી મુબારક, ઝિયાઈ મસ્જિદ અને બદરી મોહલ્લાની તાઅમીરમાં આપનો મોટો હાથ છે.
- ❖ અપની જમાઅતની એક બીજી મસ્જિદ લાડવાડામાં હતી કે, જેમાં આપ નમાઝની તવલ્લી કરાવતા અને તે જ ઈલાકામાં આપનું એક મકાન હતું કે, જે આપની રિહાઈશગાહ હતી. આજે પણ તે મકાન હજારીવાલા ફેમિલીના કબ્જામાં મૌજૂદ છે.
- ❖ આપના ઘરના અફરાહ કાગઝનો વેપાર કરતા હતા કે જેમાં જમાઅતના ઘણા લોકો જોડાયેલા હતા.
- ❖ આપના ભત્રીજા ૩૩માં દાઈએ મુત્લક સૈ.હેબતુલ્લાહ મુઅય્યદુદ્દીન સાહેબ (આ.કુ.) એ જે કબ્રસ્તાનની ઝમીન ખરીદ કીધી હતી, તેના છેડા પર આપને દફન કરવાની વસીયત હતી. તે મુજબ થયું અને હાલમાં આપના મજારે અકદસ કબ્રસ્તાનની એક નિહાયત પર તાઅમીરશુદા છે.
- ❖ હિજરતમાં જે મુમેનીન અહેમદાબાદમાં બાકી રહી ગયા હતા, તેઓની ખબરગીરી, રોઝગારી, સલામતી અને આબાદીની ઐન ઝિમ્મેદારી આપની હતી.
- ❖ જેમ અહેમદાબાદના મુમેનીન સાથે આપનો રાબેતો હતો, તેમ સૂરતના મુમેનીન સાથે પણ આપનો ગહેરો રિશ્તો હતો.
- ❖ જેમ આપના બાવાજી સૈ.નૂહજી બિન મોહંમદજી સાહેબ, દાઅવતે હક્કના હુદૂદ-ફોઝલા માંથી છે, તેમ આપના જાંનશીન ૩૫માં દાઈએ મુત્લક સૈ.નૂરભાઈ નૂરુદ્દીન સાહેબ (આ.કુ.) ના બાવાજી સૈ. શૈખઅલી સાહેબ, દાઅવતે હક્કના હુદૂદ-ફોઝલા માંથી છે.
- ❖ સૈ.નૂરુદ્દીન સાહેબ સૂરતના મુમેનીનને આપની હઝરતમાં લાવા, બયઅતને તાઝા કરાવો અને એક મોટી ગલતફહેમીને દૂર કરાવી અને મુમેનીનને ગુમ્રાહીથી બચાવી લીધા.
- ❖ આપે સૈ.નૂરુદ્દીન સાહેબને આપના માગૂન બનાવા અને સૈ. મુઅય્યદુદ્દીન સાહેબના ફરજંદ સૈ. હમીદુદ્દીન સાહેબને આપના મુકાસિર બનાવા.
- ❖ આપના બાદ આપના જ ઘરના ચંદ જવાનો ફિત્તા-ફસાદ પર સવાર થયા અને સૈ.નૂરુદ્દીન સાહેબને દાઈએ હક્ક કુબૂલ કરવાથી ઈન્કાર કીધો અને આપની મસ્જિદ અને મકાન હડપી લીધા અને કાગઝી લોગોનું એક ગુમ્રાહ ગિરોહ લાડવાડામાં વુજૂદમાં આવું.
- ❖ વકતે ઈન્તેકાલ સૈ.નૂરુદ્દીન સાહેબ સૂરતથી હુદૂદ સાથે વડોદરા પધારા. આપની નમાઝે જનાઝ અદા કરાવી અને મુમેનીનનો બયઅત લીધો.
- ❖ આપની ૭ સાલની મુદતે દાઅવત બાદ દાઅવતે હક્કનું મરકઝ ૨૦ સાલ વાસ્તે સૂરત મુન્તકલ થયું છે અને આપના અમરો હુકમ મુજબ સૈ.હમીદુદ્દીન સાહેબે વડોદરાના મુમેનીનના ઊમૂરે દાઅવત સંભાલા છે. ★

ઝિયાદહ દૌલતના સબબ ઝઘડા અને બેકરારીએ દિલ, તે મોટી આફત છે.

“ અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે. ”

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે,
ઝહરાના હલેજા પર સું આફતો ડાલી છે,
મૈદાનમાં બિભા છે તન્હા શહે આલી છે,
એક ઘૂંટના પાનીના શબ્દોર સવાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
ઝયનબએ હલું હોઈ ભાઈને બુલાવી દો,
આ દઈ જુદાઈનું હોઈ જઈને તો હદી દો,
આ બહેન હાઈ જઈ માં-જાયા બનાવી દો,
આ ભાઈ ઉપર મારા સું આફતો ડાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
શબ્દોર મુખાતિબ થઈ ઈમ કૂફીઓથી બોલા,
કાગઝથી બોલાવો છો, મારો છો તમે ભાલા,
મહેશ્વરમાં નબીને સું દેખાડસો મૂંહ કાલા,
કિમ ઉલ્લને કરવાને તૈગોને નિહાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
બચપનમાં વચન આપું તે કૌલ નિભાવી ને,
કરબલની ઝર્મો અંદર શબ્દોરએ આવીને,
માથાને કપાવીને, ઘર-બાર લુટાવીને,
આ કિમતે અહમદની કિશ્તીને સંભાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
અય મુમિનો છાતીને કૂટીને તમે રોઓ,
ઑંસૂને નિહાલીને ચહેરાઓ તમે થોવો,
અહમદના નવાસા પર જાનોને તમે ખોવો,
શબ્દોરના લાશાની સું ખરતા આ હાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
હમ-શિહલે નબી જિયારે ઘોડાથી ગિરા રન માં,
સીનાના ઉપર ખાઈ નૈઝાને ગિરા બન માં,
શેહ રોઈને ચિલ્લાયા સું બેટા થયું તન માં,
અકબરના હલેજાથી બરછીને નિહાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.

લાશાના ઉપર ઝયનબ શબ્દોરના ચિલ્લાયા,
હઈ બોલો ઝરા મૂંહ થી હમશીરના માં-જાયા,
સું ચર્ખએ ઝયનબને આ હાદેસા દિખલાયા,
શબ્દોરથી આ દુનિયા થઈ ગઈ હવે ખાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
અય ભાઈ હમને મૂકી મૈદાં માં તમે ચાલા,
સું ફાતેમા ઝહરાએ આ વારતે થા પાલા,
મૈદાને મુસીબતમાં ખાવાને તમે ભાલા,
અય ભાઈ તમારા બિન રાતો હવે કાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
આ લૂંટીને ચાદરને બેપરદગી કીધી છે,
અરબાબને લૂંટીને મરનદને જલાવી છે,
ફર્યાદને અય ભાઈ, હમશીર આ લાવી છે,
અય ભાઈ, ઝરા બોલો હમશીર જો વ્હાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
મરવા પછી આકાના સબ દુશ્મનો આવા છે,
ખૈમા ભી શહે દીના આઅદાએ જલાવા છે,
બેપરદગી કરવાને સબ દુશ્મનો ઢાયા છે,
આ કૂફીઓએ કિવી આ ચાલને ચાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
શબ્દોરના લાશા પર ઘોડાઓને દોડાવા,
જોઈને મુસીબતને આ શેહના હરમ રોયા,
બાનુએ હલું રનમાં સરતાજ ને મૈં ખોયા,
ખૈમાની તરફ આવો રહેવાર જે ખાલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
આબિદને કરી કૈદીને શામમાં લાવા છે,
હઈ તરહની તકલીફો રસ્તામાં એ પાયા છે,
આ કૂફીઓ શામીએ સું મુલ્કને ઢાયા છે,
અફસોસ રિદા હોઈ ઝયનબને ન આલી છે,

અય કરબોબલા તારી સું શાન નિરાલી છે.
કિમ છીને છે ચાદરને અય શિત્ર હમારા થી,
કિમ આબિદે મુઝતરને તું મારે છે દિર્દા થી,
(બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

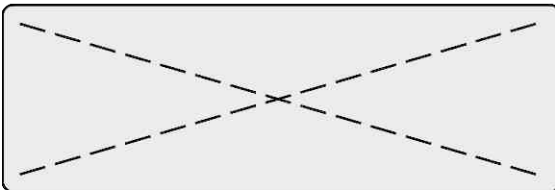
નાફરમાની ગરચે નાની હોય, મગર તે ઈમાનને કમ્ઝોર બનાવે છે.

સલામ સર કો ઝુકા કે રેહ ગયા

વાઅદા વફા હુસૈન થા ઘર કો લુટા કે રેહ ગયા,
ઈશકે ખુદા મેં સર ઝુકા સર કો કટા કે રેહ ગયા.
ઝખ્મ હઝારોં થે લગે નાઝુક બદન પે ઉફ ન કી,
શુકર ઈસી કો કહેતે હૈં સબ્ર દિખા કે રેહ ગયા.
હુજ્જત તમામ કરની થી કાતિલ વો દેતા આબ ક્યા,
ઉમ્મતે જદ કો વો ઝબાં સુખી દિખાકે રેહ ગયા.
કૌસર હો જિન કે હાથ મેં વો પાની ક્યા તલબ કરેં,
હુજ્જત તમામ કર ગયા બિગડી બના કે રેહ ગયા.
કુરબાની દી હુસૈનને હાથોં પે અપને લાલ કી,
યસરબ સે સાથ લાએ થે સબ કુછ લુટા કે રેહ ગયા.
તીર લગા જો હલ્ક પર બર્યા તડપકે મર ગયા,
લાશે પિસર કો હાથ પે અપને ઉઠા કે રેહ ગયા.
ગોદી કે પાલે દીદએ દિલ કે ચિરાગ દે દીએ,
જિતની પડી મુસીબતેં તન્હા ઉઠા કે રેહ ગયા.
અબ્બાસ કે જલાલ સે થા શિખ્ર કા તબાહ હાલ,
નામદ કી તરહ સે વો જાન બચા કે રેહ ગયા.
નહેરે કુરાત છીન લી ઝોરે ગઝનફરી દિખા,
દો લાખ પર દિલેર વો સિક્કા જમા કે રેહ ગયા.
રાહ મેં સર સે મોઅજિઝે સેંકડોં જબ અચાં હુએ,
અપને કિએ પે શિખ્રે બદ આંસૂ બહાકે રેહ ગયા.
આબિદ કો તાઅઝીયાને જબ શિખ્રે લઈન મારતા,
શુક સિવા ન લબ હિલા સર કો ઝુકા કે રેહ ગયા.
ઝાકિર ગમે હુસૈન ને સીને મેં દિલ હિલા દિયા,
આંસૂ કભી બહા દિયા સીના દબા કે રેહ ગયા. ☆

દોઆ

દોઆ માંગો કે છે વે ભી ઇબાદત,
દોઆઓમાં ન હરગીઝ કરજે ગફલત,
દોઆ કરવાથી ખુશ છે રબ્બે ઇઝઝત,
દોઆ રી ઉતરે છે ખાલીક ની રેહમત,
કરો તસબીહ રબ્બીગ ફિર ઝોનૂની,
દોઆ હથીચાર છે એહલે વફાના,
દોઆ ઝયવર છે હર એહલે સફાના,
દોઆ માં કામ છે આલે અબા ના,
દોઆ છે નકશ મરઝે લાદવા ના,
કરો તસબીહ રબ્બીગ ફિર ઝોનૂની. ☆

હમેં ખિદમીનું વાહન ચલાવીએ છે.
થોડી પણ ગફલત હમારા વાસ્તે મોટી મુસીબત લાવી શકે છે.

નોંધ : મુમેનીનના ઘરોમાં અસ-સહીફતુલ અલવીયહ, અરહાબુલ યમીન, કિતાબુલ વસાયા, અલવી અકીદાઓની કિતાબ અને A Neo-Fatimid Treasury of Books (Olly Akkerman) કિતાબો હોવી ખૂબ ઝરૂરી છે કે જેની તફ્તીશ મીસાક યા નિકાહની અરઝ પહેલા કરવામાં આવશે. ☆

અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાઝિલ દિન-રાત,
રસમ વગેરા વાસ્તે મુમેનીન
“ અસ-સહીફતુલ તૈયેબીયાહ ” ને દેવડી
પરથી હાસિલ કરીને ગૌરથી પઢે.

સાલાના લવાઝેમાત (Yearly Subscription)

₹ ૧૨૦/-

શહરૂલ્લાહમાં વાજેબાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.
મેનેજર :- શૈખ ઘબ્બાહીમ દી. બરોડાવાલા
નાઝ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,
વાડી, વડોદરા - ૩૯૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૯૦૪૨૨૧૦૯૦.

Visit us at : www.alavibohra.org

E-mail us at : al_haadi@alavibohra.org

Download our Application - Ahl Uz Zikr / Umm ul Kitaab

Private Circulation For Isma'ili - Taiyebi - Alavi Bohra Mumineen Only.